

Ai fost cândva...

Danab

Ai fost cândva plin de putere sfântă
Și Duhul Lui te însoțea mereu,
Dar n-ai vegheat! N-ai mai rămas pe Stâncă
Și-acum ești obosit și-ți este greu.

Cu florile luminii-adevărate
Ai fost împodobit de Dumnezeu...
Dar ai schimbat acele nestemate
Pe lumea care te-a orbit, mereu.

Ai fost cândva un pom cu roade sfinte
Plin de putere, plin de Harul Lui,
Dar n-ai vegheat și n-ai luat aminte
Că-n dragostea Lui trebuie să rămâi.

Să poți răzbi prin val și prin furtună
Când cel rău luptă mai neobosit,
Să te desprindă din Cereasca, Mână
Și-n valuri și furtuni să fi lovit..

Îți spui în taina nopții ce se-așează
Parcă mai mult pe inimă și-n gând:
"Eu știu că Domnul Vieții mă veghează
Mult nu mai este.. va veni curând..

De-ar răsări azi florile iubirii
În sufletul meu trist, descurajat,
De mi-ar surâde iarăși trandafirii
Să-mi spui Isuse că nu m-ai uitat,

Chiar dacă inima este bolnavă
Și rece, Doamne.. poate-s lepădat..
Și-n Lanul Tău acum mă văd doar pleavă..
Doar spune-mi.. spune-mi că nu m-ai uitat.."

În noapte rece care te-nconjoară
Se-aude-un susur blând, venind de sus,
Și un fior iar face să tresară
Inima ta... E Glasul lui Isus:

"Iubita Mea... ascultă... Eu sunt Tată!
Cu tine-am fost de la-nceput,să știi.
Te văd.. tu ești Mireasă Mea curată

Ce o voi duce-n cer, în veșnicii..

Eu îți cunosc și gândul și trăirea
Și știu că dragostea ți s-a răcit.
Adu-ți aminte: cum ți-a fost iubirea
În piept.. când fericită M-ai primit?

Te-ntoarce iar la dragostea curată
Pe Stânca Vieții de-acum să rămâi,
Nu-mi voi aduce-aminte niciodată
C-ai părăsit iubirea cea dintâi..

Te voi lua mereu, mereu de mână
Din valul lumii te voi izbăvi,
Și fi-vom veșnicia, împreună
Acolo unde-s numai bucurii.."

26.07.2018